

[Ministeren for Grønland.]

udenlandske værfter, som er forudsat i spørgsmålet.

Det er rigtigt, at den eneste trawler — for det er den eneste — der er leveret til den kgl. grønlandske handel, nemlig i foråret 1969, er bygget i Norge, idet vedkommende værfts tilbud under licitationen, hvori der deltog såvel danske som svenske værfter, var langt det billigste.

I øvrigt vil jeg gerne tilføje, at det næppe ville være i overensstemmelse med artikel 14 i EFTA-traktaten, hvis en statsinstitution i Danmark fastlagde den retningslinje, at fartøjer som en gældende regel skulle bygges på danske værfter, men det har det ærede medlem jo heller ikke sagt at han ønskede. Bortset derfra er det jo også klart, at de danske værfter ville lide stor skade, såfremt andre nordiske lande besluttede ikke at ville lade skibe bygge på værfterne her i landet.

Endelig kan jeg sige som svar på tillægs-spørgsmålet om, hvorvidt de danske værfter vil være med i en konkurrence i tilfælde af bestillinger på nye både, at det kan jeg uden videre svare bekræftende på. Der vil danske værfter få adgang til at give tilbud på lige fod med andre.

Henry Sørensen: Jeg takker ministeren for svaret og for så vidt også for indholdet af det. Jeg er glad ved at vide, at man vil lade tilbud gå til danske værfter. Jeg synes, det er nødvendigt at oplyse, for at der ikke skal være nogen misforståelse, at mange danske værfter kan bygge trawlere lige så betryggende, som man gør det i udlandet. Jeg håber, at denne linje må blive fulgt, således at vi kan være helt overbevist om, at vi får en del af dette arbejde herhjemme.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om en statstidende.

(Løvforslaget (nr. 77) findes i tillæg A. sp. 1405, fremsættelsen i tidenden sp. 1863).

Løvforslaget sattes til forhandling.

K. Axel Nielsen: Jeg kan anbefale lovforslaget.

Elmerkjær: Dagbladet Statstidende, et officielt meddelelsesmiddel, har hjemmel i en lov fra 1903. Denne lov er ændret i 1912, i 1928 og i 1937, og fælles for de ændringer, som har fundet sted ved de lejligheder, har været, at området for kategorierne af offentlige bekendtgørelser er blevet udvidet. Det er altså en udvikling, der er fortsat indtil dette øjeblik.

Både under de forhandlinger, som gik forud for ændringerne, og op til i dag har der ind imellem rejst sig røster om, at man skulle sprede de bekendtgørelser, som finder sted i Statstidende, også til den almindelige dagspresse. Man må vel sige, at det er praktisk at have et officielt meddelelsesmiddel, hvor man ganske koncist kan søge oplysninger, når det drejer sig om de områder, som Statstidende behandler. Uden sammenligning i øvrigt har man vel lov til i forbindelse med Statstidende at nævne Kraks Vejviser og telefonbogen, idet der jo også her er tale om en afgrænset art bekendtgørelser, som har interesse for en ganske særlig kreds af befolkningen. Det falder vel også godt i tråd med, at vi lever i en tid, hvor det er almindeligt, at man søger at rationalisere, og jeg går ud fra som en given ting, at ingen ønsker, at den tilstand, vi havde inden loven om Statstidende i 1903, skal vende tilbage, en tilstand, hvor det var ganske bestemte dagblade, der havde det privilegium at offentliggøre de meddelelser, der her er tale om.

De ændringer, der i tidens løb er sket, har en betydelig praktisk begrundelse for sig, og på ganske tilsvarende vis gælder det, at de ændringer, som justitsministeren her har stillet forslag om, har en stærk praktisk begrundelse for sig. Ændringerne går ud på, at Statstidende for fremtiden kun skal udkomme de sidste 5 søgnedage, og derudover at Statstidende heller ikke skal udkomme tirsdagen efter 2. påskedag, tirsdagen efter 2. pinsedag og juleaftensdag.

Begrundelsen for lovforslaget er særdeles praktisk betonet, idet det har vist sig, at de stedfundne arbejdstidsforkortelser har vanskeliggjort trykningen juleaftensdag og om lørdagen. Når dertil kommer, at man fra administrativt hold har ment, at de prakti-